

ЉУБЉАНА- Оклевање, пре свега Европе, да спречи крвави покољ на Балкану је војсковођама омогућило да на ратишту остварују планове политичких вођа, идејних очева стратегије етничког чишћења, пише данас љубљанско Дело.

У коментару поводом почетка суђења Ратку Младићу у Хагу лист пише да Младићев оронуо изглед није збунио судско веће Трибунала.

"Лик усахлог старца којег је наводно прегазила подмукла болест није заслепила искусног Алфонса Орија, судију са најдужим стажом у трочланом већу", пише Дело.

Дневник додаје да је Ори окривљеног "суво подсетио да у Хагу не брани своју државу, како је тврдио Ратко Младић, већ да се пред судијама нашао појединац оптужен за најтеже злочине које познаје међународно право".

Лист додаје да је у току шеснаестогодишњег бекства, често уз помоћ или барем знање власти у Београду, генерал Младић постао синоним "никада зацељених рана, не само Бошњака и Хрвата, већ и међународне заједнице" која није смогла да правовремено заустави савремену Краву бајку на брдовитом Балкану.

Према Делу, управо је то оклевање, које је одликовало пре свега Европу, војсковођама зараћених страна у БиХ практично омогућило да на ратишту остварују планове политичких вођа, идејних очева стратегије етничког чишћења.

Додаје се да је тек деценијама касније Европа схватила да гашење пожара треба понекад допунити и са компонентом војне интервенције.

Дело закључује да суђење Младићу, које може понегде у Унији изазвати закаснела осећања нелагодности због грешки које је допустила, није истовремено и процес против погрешних потеза међународне заједнице у време распада СФРЈ.

Суђење Младићу је, како оцењује Дело, само закључни чин правде која је пред истек мандата Трибунала напоскон поставила на оптуженичку клупу, поред Горана Хаџића који је још у бекству, "последњег актера за већину Европљана скоро заборављеног рата у срцу Балкана".

(Бета)